

Kris Berry – Marbles

Knikkers. Van die glanzende glazen, met prachtige kleuren. Er wordt al sinds de Oudheid mee gespeeld. Je kunt ze sparen, je kunt je nek erover breken. In het zuiden van Amerika is iemand met een 'hole in his bag of marbles' een beetje vreemd, afwijkend, onalledaags. Kris Berry schreef een liedje over iemand waar de knikkers uit de zak rollen: zichzelf. En ze noemde haar album naar de glinsterende stuiters. Omdat Marbles wat haar betreft ook staat voor wat er uit haar geest, haar 'mind', haar 'marbles' komt gerold. Kronkels. Bekentenissen. Ervaringen. Sensaties.

Je zou het niet zeggen als je haar op een podium ziet en hoort, maar het was nogal een stap voor Kris Berry (1982) om te gaan zingen. Ze is opgegroeid met veel muziek, op de Antilliaanse eilanden waar ze woonde tot haar 19e en in de Europese steden waar ze heeft gestudeerd en gewerkt. Haar moedertaal is Engels, pas op haar 11e heeft ze Nederlands geleerd. Kris denkt daarom nog steeds in het Engels. Op familiefeestjes werd verwacht dat ze zong, wat ze dús koppig weigerde. Maar ze bleef luisteren. Ze zoog country, Latin, ska, Cubaanse muziek en jazz op als een spons. Tot ze genoeg zelfvertrouwen had, de schroom van zich afwierp en ging zingen bij een jazzband. Maar ze wilde meer.

In 2011 verscheen haar eerste EP. Vijf liedjes, waaronder Flower Empty Tree, dat in januari voor het eerst op de radio werd gedraaid door Giel Beelen. Radio 6 maakte haar EP 'Schijf van Zes' en verkoos Kris tot Soul & Jazz Talent. Ze deed sessies op vrijwel alle grote radiozenders, speelde van Brabant tot Groningen en deed voorprogramma's van onder meer Eli 'Paperboy' Reed (in De Melkweg) en Selah Sue (in De Effenaar). Het hoogtepunt was haar optreden op het North Sea Jazz Festival 2011.

Kris schrijft haar liedjes met gitarist Paul Willemsen (ook bekend van Beans & Fatback en Lefties Soul Connection), waarmee ze een aparte taal heeft ontwikkeld. Kris heeft geen muzikale opleiding gevolgd, ze laat vooral haar gevoel spreken. Nuchtere, directe Paul is iemand die precies snapt wat Kris bedoelt als ze een idee voor een liedje omschrijft als 'waar de golven breken'.

De teksten schrijft Kris zelf. Het is alsof je als luisteraar meeleeft in haar dagboek. Over die keer dat haar vrienden de waarheid wisten, maar haar dat niet durfden te vertellen (Second Best). Over haar malende gedachten over vergankelijkheid (Crystal Ball in the Cupboard). Over die keer dat ze in de trein zat en besloot: nu word ik zangeres. Het prachtige Meadow Song over die beslissing.

Marbles is gemixt door Jerry Boys, die eerder werkte met de Buena Vista Social Club, Omara Portuondo, R.E.M. en Ry Cooder. Die het geluid maakte waar Kris en Paul zo van houden. Daar was niet meer dan een mailtje voor nodig. Dat Jerry Boys 'ja' zei, voelt als een zegen. Hij begrijpt hoe de mind van Kris werkt, hoe haar marbles rollen.